

pequeñas mujeres rojas: passar comptes de Marta Sanz amb el passat

Marta Sanz tanca amb aquesta novel·la la trilogia del detectiu Arturo Zarco, però vull advertir a les lectores de les dues anteriors que poques accions d'aquest peculiar investigador trobaran en l'obra que presentem. No obstant això, les petjades de la trilogia romanen en alguns personatges, en la dura narrativa de l'autora, en les complicades trames familiars, en el passar comptes amb el passat i, per descomptat, en una trama que bé podria ser novel·la negra però que no ho és, perquè la seva narrativa va molt més enllà de trobar al culpable d'un assassinat.

tendències | 02/06/2020

M. Eugenia Ibáñez.- El protagonisme d'Arturo Zarco, un detectiu maduret i homosexual, l'assumeix en *pequeñas mujeres rojas* la seva exdona, Paula, inspectora d'Hisenda, que dedica part de les seves vacances a obrir les fosses d'un poble de l'altiplà on, durant la guerra civil, es van abandonar els cadàvers d'homes, dones i nens brutalment assassinats. Reapareix també en la novel·la un altre personatge present en les dues anteriors de la trilogia, Luz, sogra de Zarco, amb la qual Paula manté una correspondència que permet seguir el fil dels esdeveniments. Tots els elements narratius manejats per Marta Sanz en *pequeñas mujeres rojas* tenen com a objectiu recrear l'obscurantisme i la violència dels fets que aquelles fosses van voler amagar. L'ombrívol hotel on s'allotja Paula, els personatges que l'envolten, els misteris d'una família amb un passat que deshumanitza el present, tot això va donant forma a una trama que identifica culpables i assenyala responsabilitats.

No hi ha ambigüitats en aquesta novel•la. Els innocents són els cossos que van ser llançats a les fosses, convertits en un narrador coral que informa Paula del passat, el present i el futur. Els culpables són els que van aprofitar la violència de la guerra per aixecar la seva fortuna sobre els mateixos cadàvers que van ultratjar, els que van callar tot i que sabien el que passava. Personatges als quals l'autora situa en ambients tenebrosos, amb dures descripcions, de vegades brutals, dels fets ocorreguts en el passat.

pequeñas mujeres rojas és una novel•la dura, en la forma i en el fons, escrita amb la ràbia de qui sap que els cossos abandonats en aquelles fosses encara no han rebut justícia. El final de l'obra no tempera la duresa de tot l'anterior, però és millor que llegeixin el llibre.

Una darrera observació. La "p" minúscula de la primera lletra del títol de la novel•la no és un error tipogràfic, és una llicència que s'ha pres l'autora per reivindicar, diu, la invisibilitat i l'oblit del paper de les dones en la lluita contra la violència , la que sigui.

Marta Sanz (Madrid, 1967) és doctora en Filologia, crítica literària i col•labora en diversos mitjans de comunicació. Ha escrit assaig, poesia (Vintage) i una dotzena de novel•les, la primera, *El frío*, el 1995. Va ser finalista del Premi Nadal de l'any 2006 amb *Susana y los viejos*. Altres obres: *La lección de anatomía*, *Farándula*, *Clavícula*, *Black, black, black*, y *Un buen detective no se casa jamás*, aquestes dues últimes de la sèrie Arturo Zarco.

Anagrama - 338 pàgines - 18,90 euros